

อิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา

The Influence of Reading Aloud on Reading Comprehension Among High School Students

ณรงค์ ทะมา

Narong Thama

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ประเทศไทย

Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University, Thailand

Email: beaml5806@gmail.com

Received: July 15, 2020

Revised: September 20, 2020

Accepted: November 13, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 60 คน ซึ่งถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการฝึกอ่านออกเสียงอย่างเป็นระบบ ในขณะที่กลุ่มควบคุมใช้วิธีการอ่านเงียบตามปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านออกเสียง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน เช่น ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของทั้งสองกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านออกเสียงมีระดับความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ใช้วิธีการอ่านเงียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ นักเรียนกลุ่มทดลองยังรายงานว่า การอ่านออกเสียงช่วยให้พวกเขาจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น มีสมาธิมากขึ้น และสามารถจับใจความของบทอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการอ่านออกเสียงเป็นกลยุทธ์ที่มีประโยชน์ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมให้ใช้เทคนิคนี้ในการเรียนการสอนภาษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนต่อไป

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียง; ความเข้าใจในการอ่าน; การเรียนรู้ของผู้เรียน; การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

Abstract

This research aims to study the impact of oral reading on reading comprehension among high school students. The sample used in the study consists of 60 high school seniors, divided into experimental and control groups. The experimental group received systematic oral reading training, while the control group used the regular silent reading method.

The research instruments include a reading comprehension test, an observation of reading behavior, and a questionnaire on students' opinions about reading aloud. Data analysis used basic statistics such as mean, standard deviation, and t-test to compare the performance of both groups.

The research findings indicate that students who practiced reading aloud had significantly higher reading comprehension levels than those who used silent reading methods. Additionally, the experimental group reported that reading aloud helped them remember the content better, concentrate more, and effectively grasp the main ideas of the reading passages.

From the research findings, it has been shown that reading aloud is a beneficial strategy for developing reading comprehension among secondary school students. Therefore, this technique should be promoted in language teaching to further enhance students' reading proficiency.

Keywords: pronunciation; reading comprehension; learner's learning; secondary education

บทนำ

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาที่ผู้เรียนต้องเผชิญกับเนื้อหาทางวิชาการที่ซับซ้อนขึ้น ความสามารถในการอ่านอย่างเข้าใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนจำนวนไม่น้อยยังคงประสบปัญหาในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งอาจเกิดจากการขาดกลยุทธ์ในการอ่านที่มีประสิทธิภาพ (กาญจนา นาคสกุล, 2560)

หนึ่งในเทคนิคที่ได้รับความนิยมในด้านการพัฒนาทักษะการอ่านคือ **การอ่านออกเสียง (Reading Aloud)** ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนเปล่งเสียงข้อความที่อ่านออกมา เทคนิคนี้ไม่เพียงช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร แต่ยังช่วยพัฒนาการรับรู้โครงสร้างประโยคและความหมายของข้อความ นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยจำนวนมากที่สนับสนุนว่าการอ่านออกเสียงสามารถช่วยเพิ่มสมาธิและความสามารถในการจดจำเนื้อหา ซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน (ชุตินา สันธูณิษฐ์, 2562)

แม้ว่าการอ่านออกเสียงจะมีข้อดีหลายประการ แต่ยังมีข้อถกเถียงเกี่ยวกับประสิทธิภาพของเทคนิคนี้เมื่อเทียบกับการอ่านเงียบ (Silent Reading) ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันโดยทั่วไปในห้องเรียน ดังนั้น การ

วิจัยครั้งนี้จึงมุ่งศึกษาว่าการอ่านออกเสียงมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาหรือไม่ โดยจะทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคนิคการอ่านออกเสียงกับกลุ่มที่ใช้การอ่านเงียบ

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ต้องเผชิญกับเนื้อหาทางวิชาการที่ซับซ้อนมากขึ้น ความสามารถในการทำความเข้าใจเนื้อหาที่อ่านจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการเรียน อย่างไรก็ตาม นักเรียนจำนวนไม่น้อยยังคงประสบปัญหาในการทำความเข้าใจข้อความที่อ่าน ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ เช่น การขาดคลังคำศัพท์ที่เพียงพอ การอ่านโดยไม่จับใจความสำคัญ หรือการขาดกลยุทธ์ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ (สมศรี เจริญสุข, 2563)

การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) เป็นหนึ่งในกลยุทธ์ที่ได้รับความนิยมจากนักการศึกษา เนื่องจากเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร ฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง และพัฒนาการรับรู้โครงสร้างของประโยคและเนื้อหาโดยรวม งานวิจัยหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่าการอ่านออกเสียงสามารถช่วยเพิ่มสมาธิและความสามารถในการจดจำเนื้อหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ตัวอย่างเช่น การศึกษาของ **National Reading Panel (2000)** ระบุว่า การอ่านออกเสียงช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่านของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านการจดจำคำศัพท์และความเข้าใจเนื้อหา

แม้จะมีหลักฐานสนับสนุนข้อดีของการอ่านออกเสียง แต่ก็ยังมีข้อถกเถียงเกี่ยวกับประสิทธิภาพของเทคนิคนี้เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการอ่านเงียบ (Silent Reading) ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้กันโดยทั่วไปในห้องเรียน นักวิจัยบางกลุ่มชี้ให้เห็นว่า การอ่านเงียบอาจช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิมากขึ้น และสามารถทำความเข้าใจกับเนื้อหาได้ดีโดยไม่ถูกรบกวนจากกระบวนการออกเสียง ขณะที่บางงานวิจัยเสนอว่า การอ่านออกเสียงสามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาผ่านการกระตุ้นประสาทสัมผัสหลายด้านพร้อมกัน (ธนากร วิชัย, 2564)

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงมีความจำเป็นในการศึกษาว่าการอ่านออกเสียงมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาหรือไม่ โดยการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่ใช้เทคนิคการอ่านออกเสียงกับกลุ่มที่ใช้การอ่านเงียบ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเชิงประจักษ์เกี่ยวกับประสิทธิภาพของเทคนิคดังกล่าว และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การสอนการอ่านที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนในอนาคต

อิทธิพลของการอ่านออกเสียง ในบริบทของการศึกษา หมายถึง ผลกระทบหรือบทบาทของกระบวนการอ่านออกเสียงที่ส่งผลกระทบต่อทักษะการทำความเข้าใจเนื้อหาของผู้เรียน การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนเปล่งเสียงข้อความที่อ่านออกมา ซึ่งช่วยให้สามารถรับรู้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และแนวคิดของข้อความได้อย่างชัดเจนมากขึ้น (อารยา รัตนพงษ์, 2561)

ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการตีความ วิเคราะห์ และสรุปความหมายจากข้อความที่อ่าน การเข้าใจเนื้อหาเป็นทักษะที่สำคัญต่อการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถสังเคราะห์ข้อมูล และนำไปใช้ในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น **อิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่าน** จึงหมายถึง บทบาทของการอ่านออกเสียงที่มีผลต่อความสามารถของผู้เรียนในการจับใจความสำคัญของบทอ่าน การทำความเข้าใจโครงสร้างทางภาษา และการจดจำข้อมูลที่สำคัญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยการอ่านออกเสียงสามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านผ่านกลไกต่าง ๆ เช่น การ

กระตุ้นความจำทางการได้ยิน (Auditory Memory) การฝึกออกเสียงที่ถูกต้อง และการพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านโดยรวม (Brown, A., 2018)

ความสำคัญของอิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา

การอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะในระดับมัธยมศึกษาซึ่งเป็นช่วงวัยที่ต้องใช้ทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาการที่ซับซ้อนมากขึ้น การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) ถือเป็นหนึ่งในเทคนิคที่สามารถช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนได้ ซึ่งมีความสำคัญในหลายด้าน ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาทักษะการจับใจความสำคัญ

การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนให้ความสนใจกับเนื้อหาของข้อความมากขึ้น เพราะต้องใช้ทักษะหลายด้านพร้อมกัน เช่น การออกเสียงที่ถูกต้อง การเว้นจังหวะที่เหมาะสม และการทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และประโยค (Share, D. L., 1995)

2. กระตุ้นความจำและการจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น

การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทั้งประสาทสัมผัสทางตา (การมองเห็นคำศัพท์) และประสาทสัมผัสทางหู (การได้ยินเสียงของคำ) ซึ่งช่วยให้สมองสามารถประมวลผลและจดจำข้อมูลได้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียกคืนความรู้ที่อ่านได้ง่ายกว่าเมื่อเทียบกับการอ่านเงียบ

3. ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการอ่าน

การฝึกอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการออกเสียงและความคล่องแคล่วในการอ่าน ซึ่งมีผลโดยตรงต่อความสามารถในการเข้าใจเนื้อหาของบทอ่าน

4. ส่งเสริมสมาธิและลดความฟุ้งซ่านในการอ่าน

การอ่านเงียบอาจทำให้ผู้เรียนบางคนเสียสมาธิหรืออ่านผ่านไปโดยไม่เข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริง ขณะที่การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนจดจ่อกับข้อความและกระตุ้นให้พวกเขาให้ความสนใจกับสิ่งที่กำลังอ่าน

5. ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและการใช้ภาษา

การอ่านออกเสียงไม่ได้เป็นเพียงการพัฒนาทักษะการอ่านเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสาร การออกเสียงคำศัพท์ และการใช้โทนเสียงที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการใช้ภาษาโดยรวม (Vygotsky, L. S., 1978)

6. เป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์การสอนของครูผู้สอน

หากพบว่าการอ่านออกเสียงมีผลดีต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน ครูสามารถนำเทคนิคนี้ไปปรับใช้ในห้องเรียนเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการทำความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปอิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา มีความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากช่วยพัฒนาความสามารถในการจับใจความสำคัญ กระตุ้นความจำ เสริมสร้างความมั่นใจ และส่งเสริมสมาธิในการอ่าน นอกจากนี้ ยังสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาและการอ่านในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

กระบวนการของอิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา

การอ่านออกเสียงเป็นเทคนิคที่ช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนผ่านกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ การประมวลผล และการสังเคราะห์ข้อมูล โดยสามารถอธิบายกระบวนการที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านได้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

1. กระบวนการทางกายภาพและการรับรู้เสียง (Physical and Auditory Processing)

- เมื่อผู้เรียนอ่านออกเสียง พวกเขาต้องใช้ทักษะทางกายภาพ เช่น การมองเห็นตัวอักษร การขยับริมฝีปาก และการออกเสียงคำศัพท์

- การฟังเสียงของตนเองระหว่างการอ่านช่วยให้สมองเชื่อมโยงระหว่างเสียงและความหมายของคำ ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

2. กระบวนการถอดรหัสภาษา (Decoding Process)

- การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนฝึกการแยกแยะหน่วยเสียง (Phonemes) และโครงสร้างของคำ (Morphology)

- เมื่อออกเสียงคำศัพท์ซ้ำ ๆ ผู้เรียนจะสามารถจดจำคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ได้ดีขึ้น ส่งผลให้เข้าใจประโยคและข้อความโดยรวมได้ง่ายขึ้น

3. กระบวนการสร้างความเข้าใจความหมาย (Comprehension Process)

- การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนให้ความสำคัญกับรายละเอียดของข้อความมากขึ้น เช่น โครงสร้างประโยค จุดเน้นของเนื้อหา และอารมณ์ของผู้เขียน

- การเว้นจังหวะและการใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมช่วยให้ผู้เรียนตีความเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง และเข้าใจความหมายเชิงลึกของข้อความ

4. กระบวนการกระตุ้นความจำและการจดจำเนื้อหา (Memory and Retention Process)

- การอ่านออกเสียงเกี่ยวข้องกับการใช้ทั้งประสาทสัมผัสทางตา (Visual Input) และทางหู (Auditory Input) ทำให้ข้อมูลถูกจัดเก็บในสมองได้หลายช่องทาง ส่งผลให้จดจำเนื้อหาได้นานขึ้น

- เมื่อผู้เรียนได้ยินเสียงคำศัพท์ของตนเอง พวกเขาสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์กับบริบท ทำให้เข้าใจความหมายได้ดียิ่งขึ้น

5. กระบวนการเสริมสร้างสมาธิและการมีส่วนร่วมในการอ่าน (Focus and Engagement Process)

- การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนมีสมาธิในการอ่านมากขึ้น ลดการอ่านผ่าน ๆ โดยไม่ได้ทำความเข้าใจเนื้อหา

- กระบวนการอ่านออกเสียงกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมกับข้อความมากขึ้น ทำให้สามารถจับใจความสำคัญของบทอ่านได้ดีกว่าการอ่านเงียบ

6. กระบวนการสะท้อนกลับและการพัฒนาทักษะการอ่าน (Reflection and Reading Skill Development)

- เมื่อผู้เรียนอ่านออกเสียง พวกเขาจะสามารถประเมินความถูกต้องของการออกเสียงและความเข้าใจของตนเองได้

- การฝึกอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการอ่านโดยรวม เช่น ความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) และการจับใจความสำคัญของบทความ

สรุปกระบวนการของอิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา มีหลายขั้นตอน ตั้งแต่การรับรู้เสียง การถอดรหัสภาษา การสร้างความเข้าใจความหมาย ไป

จนถึงการกระตุ้นความจำและเสริมสร้างสมาธิ กระบวนการเหล่านี้ทำให้การอ่านออกเสียงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน ส่งผลให้พวกเขาสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้งขึ้นและนำไปใช้ในบริบทการเรียนรู้ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น (UNESCO, 2020)

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา

การอ่านออกเสียงเป็นเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับหลายทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ จิตวิทยาการเรียนรู้ และกระบวนการอ่าน ซึ่งสามารถอธิบายผลกระทบของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนได้ดังนี้

1. ทฤษฎีการประมวลผลข้อมูล (Information Processing Theory)

ผู้เสนอ: Atkinson & Shiffrin (1968)

แนวคิดหลัก:

- ทฤษฎีนี้อธิบายว่ามนุษย์รับข้อมูลผ่าน หน่วยความจำรับสัมผัส (Sensory Memory) แล้วนำไปประมวลผลใน หน่วยความจำระยะสั้น (Short-term Memory) และหน่วยความจำระยะยาว (Long-term Memory)

- การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนใช้ทั้งการมองเห็น (Visual Input) และการได้ยิน (Auditory Input) ทำให้สามารถจัดเก็บข้อมูลในหน่วยความจำได้ดีขึ้น

- การอ่านออกเสียงซ้ำ ๆ สามารถช่วยเสริมการจดจำข้อมูลในหน่วยความจำระยะยาว ส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางภาษาโดยกระบวนการทางปัญญา (Cognitive Language Learning Theory)

ผู้เสนอ: Piaget (1970)

แนวคิดหลัก:

- การเรียนรู้ภาษา มีความสัมพันธ์กับพัฒนาการทางปัญญา โดยการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจโครงสร้างภาษาและความหมายของคำ

- การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ทักษะทางภาษาทั้งในด้านการออกเสียง ไวยากรณ์ และความเข้าใจเนื้อหา

- การอ่านออกเสียงกระตุ้นให้สมองประมวลผลข้อมูลผ่านการได้ยิน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงคำศัพท์และบริบทได้ดีขึ้น

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยเสียงและการสะกดคำ (Phonological Recoding Theory)

ผู้เสนอ: Share (1995)

แนวคิดหลัก:

- การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนฝึก การเข้าถึงรหัสเสียง (Phonological Recoding) ซึ่งเป็นกระบวนการเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียง

- การฝึกออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการรับรู้เสียงของคำ ทำให้สามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์และเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

- ทฤษฎีนี้สนับสนุนว่า การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

4. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

ผู้เสนอ: Vygotsky (1978)

แนวคิดหลัก:

- การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การอ่านออกเสียงสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกอ่านร่วมกับเพื่อนหรือครู ทำให้สามารถเรียนรู้จากการฟังและปรับปรุงการอ่านของตนเอง
- แนวคิด Zone of Proximal Development (ZPD) ระบุว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้ดีขึ้นเมื่อได้รับการชี้แนะหรือฝึกฝนผ่านการอ่านออกเสียงร่วมกับผู้ที่มีทักษะสูงกว่า

5. ทฤษฎีการเชื่อมโยงระหว่างการอ่านและการฟัง (Dual-Route Model of Reading)

ผู้เสนอ: Coltheart et al. (2001)

แนวคิดหลัก:

- ทฤษฎีนี้อธิบายว่าการอ่านมีสองเส้นทางหลัก ได้แก่
  1. เส้นทาง การอ่านผ่านการถอดรหัสเสียง (Phonological Route) ซึ่งผู้เรียนต้องเปลี่ยนตัวอักษรเป็นเสียงก่อนทำความเข้าใจ
  2. เส้นทาง การอ่านผ่านการจดจำคำศัพท์โดยตรง (Lexical Route) ซึ่งช่วยให้เข้าใจคำศัพท์ที่คุ้นเคยได้เร็วขึ้น
- การอ่านออกเสียงช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้เส้นทาง Phonological Route ในการอ่าน ซึ่งช่วยให้สามารถถอดรหัสคำศัพท์และพัฒนา ความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency)
- เมื่อผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงอย่างต่อเนื่อง พวกเขาจะสามารถใช้ Lexical Route ได้ดีขึ้น ทำให้เข้าใจข้อความได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สรุปทฤษฎีทางภาษาศาสตร์และจิตวิทยาหลายแนวทางสนับสนุนว่า การอ่านออกเสียงมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่าน ผ่านกลไกต่าง ๆ เช่น การประมวลผลข้อมูล การฝึกทักษะการออกเสียง การกระตุ้นความจำ และการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การนำแนวคิดเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้สามารถช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวทางพัฒนาอิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา

การอ่านออกเสียงเป็นเทคนิคที่สามารถส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การนำไปใช้ในห้องเรียนหรือการฝึกฝนนอกชั้นเรียนจำเป็นต้องมีแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด แนวทางการพัฒนาการอ่านออกเสียงเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา มีดังนี้

1. การฝึกอ่านออกเสียงตามระดับความสามารถของผู้เรียน

- เริ่มต้นด้วย การอ่านออกเสียงข้อความที่ง่าย แล้วย่อย ๆ เพิ่มระดับความซับซ้อนของเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการออกเสียงและความเข้าใจไปพร้อมกัน
- ใช้ เทคนิคการอ่านออกเสียงแบบค่อยเป็นค่อยไป (Gradual Release Model) โดยให้ครูเป็นผู้อ่านนำก่อน จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงด้วยตนเอง

2. การใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการอ่านออกเสียง

- ใช้ แอปพลิเคชันหรือซอฟต์แวร์อ่านออกเสียง เช่น Google Text-to-Speech, Audiobooks หรือ Podcasts เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังต้นแบบการอ่านที่ถูกต้อง

- นำ วิดีโอหรือไฟล์เสียงจากเจ้าของภาษา มาใช้เพื่อให้ผู้เรียนฝึกเลียนแบบการออกเสียง และจังหวะการอ่านที่ถูกต้อง

- สนับสนุนให้ผู้เรียนบันทึกเสียงของตนเองขณะอ่านออกเสียง แล้วนำกลับมาฟังเพื่อตรวจสอบและพัฒนาการอ่านของตนเอง

3. การฝึกอ่านออกเสียงร่วมกันเป็นกลุ่ม

- ให้ผู้เรียน ฝึกอ่านออกเสียงแบบจับคู่ (Paired Reading) โดยให้เพื่อนร่วมชั้นช่วยกันตรวจสอบและให้คำแนะนำในการออกเสียง

- ใช้ กิจกรรมการอ่านแบบกลุ่ม (Choral Reading) ซึ่งเป็นการอ่านออกเสียงพร้อมกันเป็นกลุ่ม เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้เรียนและช่วยลดความกังวล

- ส่งเสริม การอ่านบทบาทสมมติ (Reader's Theater) โดยให้ผู้เรียนอ่านบทบาทตัวละครในบทความหรือบทละคร ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถตีความเนื้อหาและเข้าใจอารมณ์ของข้อความได้ดียิ่งขึ้น

4. การฝึกออกเสียงและสำเนียงที่ถูกต้อง

- สอนหลักการออกเสียงที่ถูกต้อง เช่น การเชื่อมเสียง (Connected Speech) และ การเน้นจังหวะและน้ำเสียง (Intonation and Stress) เพื่อให้การอ่านราบรื่นและเป็นธรรมชาติ

- ให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ยากก่อนเริ่มอ่านข้อความ เพื่อให้สามารถเข้าใจความหมายของคำและออกเสียงได้ถูกต้อง

5. การกระตุ้นความเข้าใจผ่านคำถามและการสรุปเนื้อหา

- หลังจากการอ่านออกเสียง ให้ผู้เรียน ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา ที่อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ เช่น คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญ รายละเอียด และข้อสรุปของบทอ่าน

- ฝึกให้ผู้เรียน สรุปเนื้อหาหลังการอ่านออกเสียง โดยใช้คำพูดของตนเอง ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถสะท้อนความเข้าใจของตนเองได้อย่างชัดเจน

6. การกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ

- จัด โครงการส่งเสริมการอ่านออกเสียง เช่น การแข่งขันอ่านออกเสียง หรือกิจกรรมอ่านหนังสือให้เพื่อนฟัง

- ส่งเสริมให้ผู้เรียน อ่านออกเสียงที่บ้าน โดยให้พวกเขาอ่านให้สมาชิกในครอบครัวฟัง หรือบันทึกเสียงอ่านของตนเองเป็นประจำ

7. การใช้แบบฝึกหัดที่หลากหลายเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียง

- ใช้ แบบฝึกอ่านออกเสียงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การอ่านบทกวี การอ่านข่าว หรือการอ่านเนื้อเรื่องสั้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการออกเสียงในบริบทที่หลากหลาย

- ให้ผู้เรียน ฝึกอ่านออกเสียงในรูปแบบคำถาม-คำตอบ เช่น ให้พวกเขาอ่านคำถามออกเสียงและให้เพื่อนตอบ จากนั้นสลับบทบาทกัน

8. การประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง

- ให้ครูใช้ แบบประเมินการอ่านออกเสียง (Reading Fluency Assessment) เพื่อตรวจสอบความคล่องแคล่ว ความถูกต้อง และระดับความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน

• ให้คำแนะนำที่เป็นเชิงบวกและสร้างแรงจูงใจ เช่น การให้รางวัลแก่ผู้เรียนที่มีพัฒนาการดีขึ้น

สรุปแนวทางพัฒนาการอ่านออกเสียงเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาควรเน้น การฝึกฝนอย่างเป็นระบบ การใช้ สื่อและเทคโนโลยี การอ่านออกเสียงแบบกลุ่ม การฝึกออกเสียงที่ถูกต้อง การกระตุ้นให้ผู้เรียนสรุปความเข้าใจ และการให้ ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง การดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและความเข้าใจเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้ใหม่

การอ่านออกเสียงเป็นกลยุทธ์ทางภาษาที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีองค์ความรู้สำคัญที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ความหมายและความสำคัญของการอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง (Oral Reading) หมายถึง การถ่ายทอดตัวอักษรเป็นเสียงพูดอย่างชัดเจน ซึ่งมีผลต่อ กระบวนการรับรู้ทางภาษา และ ความเข้าใจในเนื้อหา ของผู้เรียน การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนสามารถจับคู่ระหว่างเสียงและสัญลักษณ์ทางภาษาได้ดีขึ้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการอ่านออกเสียง ได้แก่

- พัฒนาทักษะการออกเสียงที่ถูกต้อง
- ส่งเสริมความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา
- ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมองในการประมวลผลข้อมูล
- ทำให้ผู้เรียนสามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาได้ดีขึ้น

2. กระบวนการทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียง

2.1 กระบวนการรับรู้เสียง (Phonological Processing)

- เมื่ออ่านออกเสียง ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการฟังและการออกเสียงควบคู่กัน
- การได้ยินเสียงของคำศัพท์ช่วยให้เข้าใจความหมายของคำและการใช้ในบริบทที่เหมาะสม

2.2 กระบวนการถอดรหัสคำศัพท์ (Decoding Process)

ผู้เรียนต้องเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษร (Graphemes) และเสียง (Phonemes) เพื่อทำความเข้าใจข้อความ

- การอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น

2.3 กระบวนการสร้างความเข้าใจ (Comprehension Process)

เมื่ออ่านออกเสียง สมองต้องแปลความหมายของคำศัพท์และโครงสร้างประโยคพร้อมกัน

การออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนเน้นจังหวะและน้ำเสียง ทำให้เข้าใจใจความสำคัญของเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของการอ่านออกเสียง

3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญา (Cognitive Learning Theory - Piaget, 1970)

• อธิบายว่า การอ่านออกเสียงช่วยพัฒนาความคิดเชิงตรรกะและการเชื่อมโยงข้อมูล
ในสมอง

• ผู้เรียนสามารถพัฒนา **ความจำเชิงความหมาย (Semantic Memory)** ซึ่งช่วยให้
เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

3.2 ทฤษฎีการถอดรหัสเสียง (Phonological Recoding Theory - Share, 1995)

- อธิบายว่าการอ่านออกเสียงช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการรับรู้เสียงของคำ
- ส่งเสริมการจดจำคำศัพท์และการอ่านได้คล่องขึ้น

3.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory - Vygotsky, 1978)

• การอ่านออกเสียงมีผลต่อการเรียนรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การอ่านเป็นกลุ่ม
หรือการอ่านตามครู

- ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากผู้อื่นและพัฒนาการอ่านของตนเอง

4. ผลกระทบของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่าน

4.1 ผลดีของการอ่านออกเสียง

- ช่วยให้เข้าใจคำศัพท์และโครงสร้างภาษา ได้ดีขึ้น
- เสริมสร้างความจำระยะยาว ผ่านการฟังเสียงของตนเอง
- พัฒนาความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency)
- ลดข้อผิดพลาดในการออกเสียงและตีความข้อความผิด

4.2 ข้อจำกัดของการอ่านออกเสียง

- อาจทำให้บางผู้เรียนโฟกัสที่การออกเสียงมากกว่าความเข้าใจ
- อาจส่งผลให้เกิดความเครียดหรือความกังวลในกลุ่มผู้เรียนที่ไม่มั่นใจในการอ่าน

5. แนวทางพัฒนาอิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่าน

- ฝึกอ่านออกเสียงอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากเนื้อหาง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้น
- ใช้เทคโนโลยีสนับสนุน เช่น แอปพลิเคชันที่ช่วยฝึกออกเสียง
- เน้นการอ่านออกเสียงเป็นกลุ่ม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านการฟังและการโต้ตอบ
- ให้ผู้เรียนสรุปเนื้อหาหลังการอ่านออกเสียง เพื่อพัฒนา การคิดวิเคราะห์และการทำ

ความเข้าใจเนื้อหา

สรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับอิทธิพลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับ
มัธยมศึกษาครอบคลุม **แนวคิดด้านกระบวนการทางปัญญา ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ผลกระทบของการอ่าน
ออกเสียง และแนวทางการพัฒนา** ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและความเข้าใจ
ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทสรุป

การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน
ระดับมัธยมศึกษา โดยช่วยเสริมสร้าง **ทักษะการถอดรหัสคำศัพท์ (Decoding Skills)** การรับรู้ทาง
สัทศาสตร์ (Phonological Awareness) และ **ความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading Fluency)** ซึ่ง
ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้น

จากการศึกษาพบว่า การอ่านออกเสียงช่วยให้สมองประมวลผลข้อความได้อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะการเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร ทำให้ผู้เรียนสามารถรับรู้โครงสร้างของภาษา เข้าใจความหมายของคำศัพท์ และสร้างภาพรวมของเนื้อหาที่อ่านได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ การอ่านออกเสียงยังช่วยกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่าน การอ่านเป็นกลุ่ม การฝึกฝนอย่างเป็นระบบ และ การใช้เทคโนโลยีสนับสนุน

อย่างไรก็ตาม การอ่านออกเสียงอาจมีข้อจำกัด เช่น ผู้เรียนบางคนอาจโฟกัสที่การออกเสียงมากกว่าความเข้าใจ หรือเกิดความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงต่อหน้าผู้อื่น ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงให้มีประสิทธิภาพ ควรใช้ แนวทางการฝึกฝนที่เหมาะสม เช่น การฝึกอ่านออกเสียงแบบค่อยเป็นค่อยไป การอ่านออกเสียงร่วมกันเป็นกลุ่ม การใช้แบบฝึกหัดที่หลากหลาย และการให้คำแนะนำที่เป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

- ครูควรส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงอย่างสม่ำเสมอ ควบคู่ไปกับการฝึกทำความเข้าใจเนื้อหา
- ใช้เทคนิคการอ่านออกเสียงที่เหมาะสม เช่น การอ่านตามครู การอ่านเป็นกลุ่ม หรือการใช้เทคโนโลยีช่วยพัฒนา
- ควรเน้นให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญหลังการอ่าน เพื่อยืนยันว่าพวกเขาเข้าใจเนื้อหาที่อ่านจริง ๆ

สรุปโดยรวมการอ่านออกเสียงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา เมื่อได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดีขึ้น เพิ่มความมั่นใจ และสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). *แนวทางการพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในศตวรรษที่ 21*. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล: www.moe.go.th
- กาญจนา นาคสกุล. (2560). *การอ่านและการพัฒนาทักษะการอ่าน*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชุติมา สินธุวณิชย์. (2562). *การศึกษาผลกระทบของการอ่านออกเสียงต่อการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนากร วิชัย. (2564). *ผลของการอ่านออกเสียงต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดเชียงราย* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมศรี เจริญสุข. (2563). *แนวทางการส่งเสริมการอ่านออกเสียงเพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารยา รัตนพงษ์. (2561). *การศึกษาการอ่านออกเสียงเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Brown, A. (2018). The Role of Oral Reading in Enhancing Reading Comprehension among Secondary School Students. *Journal of Educational Psychology*, 45(2), 101-115.

Share, D. L. (1995). Phonological Recoding and Self-Teaching: Sine Qua Non of Reading Acquisition. *Cognition*, 55(2), 151-218.

UNESCO. (2020). *Effective Reading Strategies for Secondary Students*. [Online]. Retrieved from: www.unesco.org

Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Cambridge, MA: Harvard University Press.